

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 249 EG, volgens hetwelk een richtlijn voor elke lidstaat bindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat, impliceert dat de lidstaten de in de richtlijn voorgeschreven termijn om aan deze richtlijn te voldoen, in acht moeten nemen. Deze termijn is op 10 juli 2001 verstreken, zonder dat Ierland de nodige bepalingen heeft vastgesteld om aan de in de vordering van de Commissie genoemde richtlijn te voldoen.

(¹) PB L 175, 10 juli 1999, blz. 43.

Hogere voorziening, op 3 februari 2003 ingesteld door BioID AG, in gerechtelijke liquidatie, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 5 december 2002 in zaak T-91/01, BioID AG, in gerechtelijke liquidatie, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-37/03 P)

(2003/C 70/23)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 3 februari 2003 hogere voorziening ingesteld door BioID AG, in gerechtelijke liquidatie, vertegenwoordigd door A. Nordemann, Rechtsanwält, Boehmert & Boehmert, Meinekestr. 26, D-10719 Berlijn, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 5 december 2002 in zaak T-91/01, BioID AG, in gerechtelijke liquidatie, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 5 december 2002 in zaak T-91/01 (BioID AG/BHIM) (¹) te vernietigen;
2. de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 20 februari 2001 in beroepsprocedure R 538/1999-2 te vernietigen;

3. het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) te verwijzen in de kosten van de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg en van de hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

- Onjuiste en te ruime uitlegging van de absolute weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk: vanuit het oogpunt van de gemiddelde consument is het aangevraagde merk geschikt om erop te wijzen dat de in de aanvraag opgegeven waren en diensten van rekwirante afkomstig zijn en om deze waren en diensten zodoende te onderscheiden van die van andere ondernemingen. In zijn geheel beschouwd vervult het merk, bestaande uit een woord en toegevoegde grafische elementen, zonder meer de functie, de waarborg te bieden dat alle van dat merk voorziene waren of diensten zijn vervaardigd of verricht onder controle van een en dezelfde onderneming die verantwoordelijk kan worden geacht voor de kwaliteit ervan.
- Bij een juiste uitlegging van de weigeringsgrond van artikel 7, lid 1, sub b, had het Gerecht het andere middel ontleend aan schending van artikel 7, lid 1, sub c, moeten onderzoeken en concluderen, dat op grond van zijn feitelijke vaststellingen het aangevraagde merk evenmin valt onder de absolute weigeringsgrond van het uitsluitend beschrijvend karakter van tekens en aanduidingen die een merk vormen. De zaak is in zoverre in staat van wijzen in de zin van artikel 54 van het Reglement voor de procesvoering.

(¹) Nog niet gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Beroep, op 3 februari 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-38/03)

(2003/C 70/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 3 februari 2003 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door L. Ström en F. Simonetti als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.